

Život Cirkvi

Ročník 17

24/2010

Kňazské a diakonské vysviacky

Pred voľbami aj po voľbách

V nedeľu po volebnej sobote, keď každý od skorého rána hovoril o takmer istých volebných výsledkoch, som pred omšou prítomných zaskočil otázkou: „tak, bratia a sestry, máme po voľbách, alebo pred voľbami?“ V istom zmysle za, v istom zmysle pred... Každá chvíľa života je výzvou a stavia nás pred nové voľby s podstatným dopadom na hodnotu nášho života.“

Je pravda, že postupne sa pre nás aj dejiny volieb stávajú učiteľkou života. No stále kdesi v podvedomí funguje to nebezpečné valenie zodpovednosti či upieranie nádejí na niekoho iného. V tomto prípade na politickú situáciu. Znova sme sa čosi napočúvali: „Len aby voľby dobre dopadli, a už bude konečne dobre...!“ Iste, celkový spoločenský kontext, v ktorom sa odvíjajú naše osudy, má svoj význam a vplyv. Otázne skôr znie, čo dokáže akokoľvek skombinovaná vládna konštelácia naozaj ovplyvniť. Netreba si robiť priveľké ilúzie. Ak je na Slovensku zhruba 10% tých, čo sú ochotní nielen zakrúžkovať kolónku s náboženským vyznaním ale podľa neho aj žiť, a to i za cenu obetí, nemôžu v rámci demokratickej vlády ovplyvniť podľa svojich ideálov celú spoločenskú, politickú a ekonomickú situáciu. Môžu a majú v nej byť soľou, ktorá nepotrebuje parlamentnú väčšinu na to, aby dodala chuť a plnila svoje prorocké poslanie, teda odhaľovala zákonitosti života, ukazovala, čo človeku skutočne osoží, a čo mu je na škodu.

Iste však je, že aj po voľbách bude väčšina ťažkostí pokračovať. Napätie manželov navzájom či rodičov medzi deťmi v rodine, závisť a intrigy v zamestnaní, život ničiacie zlozvyky, osožne prežité alebo premárnené výzvy každého dňa, to všetko čaká na naše každodenné voľby. Tieto rozhodnutia podstatným spôsobom ovplyvňujú kvalitu nášho života a nespraví ich nikto miesto nás.

Pri našich každodenných voľbách sa javí ako veľmi aktuálne poukázať na stáročiami osvedčenú náboženskú prax duchovného rozlišovania. Je to vlastne postupné odhaľovanie a triedenie síl, ktoré hýbu naším vnútom. Každý človek má inú povahu, žije v iných okolnostiach a Boh od neho čaká niečo iné. František Saleský už pred štyristo rokmi píše: „Nebezpečné je to, že každý si vymýšľa nábožnosť podľa svojej chuti, podľa svojich vnútorných túžob a predstáv. Kto je už podľa svojej povahy zdržanlivý, často sa preto pokladá za nábožného a nevidí množstvo zlosti, ktorou je preplnené jeho srdce. Kvôli pôstu sa neopováži ani za svet čo len koniec jazyka ovlažiť vínom alebo vodou, zatiaľ čo bez výčitky svedomia leje na svojho blížneho najhoršie ohovárania. Iný sa zasa pokladá za nábožného, lebo denne odrieka množstvo mod-

litieb, zatiaľ čo vo svojej rodine a nažívaní so susedmi je protivný, škriepny, namyslený a nespravodlivý. Niektorí zasa ochotne otvorí svoje vrecko a dá almužnu chudobnému, ale zatvorí svoje srdce, keď má odpustiť svojmu nepriateľovi, alebo dať svojmu zamestnancovi plat, ktorý mu patrí.“ Akoby to František Saleský písal dnes...! Ľudské srdce je skutočne labyrint, aj tie najvznešenejšie ideály sú zákerne poprepletané so skrytou pýchou, sebecktom a inými nerestami. Umenie dobrého života a pravej nábožnosti si vyžaduje naučiť sa vyznať v tom, čo hýbe našim srdcom. To si vyžaduje predovšetkým úprimnosť k samým sebe. Takmer neodmysliteľný je pri tom pohľad iného. Hovorí sa, že pýcha je kvet, ktorý vonia tomu, kto ju nosí, kým smrdí všetkým ostatným. Preto sa aj duchovné rozlišovanie delí na komunitné a osobné. Komunitné je oveľa účinnejšie, jednotlivcovi hrozí že sa bude klamať aj v samotnom úsilí o rozlišovanie. Aby sa tomu vyhol, je potrebné aby si pomáhal aspoň duchovnou skúsenosťou druhých. Klasická Filotea, Nasledovanie Krista, Duchovné cvičenia svätého Ignáca, mnohé dostupné diela Anzelma Grüna, Jozefa Augustyna a iných starých i nových autorov prístupne ponúkajú cenné rady a skúsenosti. Zaslúžia si aspoň toľko pozornosti, ako dokola sa točiacie recepty na chudnutie, sviežu pokožku, zdravé opalovanie a iné večné témy, ktorými sú preplnené drahé týždenníky, ktoré nechýbajú ani v chudobných stoloch.

Duchovné rozlišovanie odstraňuje naše chyby od koreňa. Ukazuje, ako neuhastiteľná túžba po láske človeku pomáha a kedy ho ničí. Podľa sv. Ignáca vedie duchovné rozlišovanie k vnútornej slobode, učí počúvať Božie slovo a konať v jeho sile, pomáha prežívať stavy útechy a neútechy a umožňuje konať správne rozhodnutia. František Saleský zdôrazňuje, že nábožný človek (myslí tým človeka, ktorý koná veľa pobožností a iných vonkajších náboženských úkonov), nie je to isté, ako dobrý človek. Pravá nábožnosť je podľa neho „istá duchovná čerstvosť a živosť, ktorou láska v nás a my v láske radi konáme dobré skutky“ a svojej Filotee radí: „Ak by si niekedy videla človeka, ktorý pre svoju nábožnosť zanedbáva povinnosti svojho povolania, buď si istá, že jeho nábožnosť je falošná“. Každý potrebuje spoznať a naplniť vlastnú životnú cestu. Preto sme neustále pred voľbami.

Milí poslucháči, cieľom komentára nie je podať hotové riešenia. Aj v tomto prípade som chcel len poukázať na nové volebné obdobie nášho duchovného života a ponúknuť doň prax duchovného rozlišovania ako jednu z osvedčených ciest správnych rozhodnutí a skutočnej zmeny života v nás i okolo nás.

RV, Marián Gavenda

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (13. júna, RV) – V nedeľu sa na Námestí sv. Petra vo Vatikáne zišli tisícky pútnikov, aby sa spoločne s pápežom pomodlili modlitbu Anjel Pána. Svätý Otec im adresoval tieto slová:

„Drahí bratia a sestry! V uplynulých dňoch sme ukončili Rok kňazov. Tu v Ríme sme prežili nezabudnuteľné dni za prítomnosti viac než pätnásťtisíc kňazov zo všetkých kútov sveta. Preto dnes túžim vzdať Bohu vďaka za všetky jeho dobrodenia, ktoré plynuli v tomto roku do univerzálnej Cirkvi. Nikto ich nemôže odmerať, ale celkom isto vidno a ešte budeme vidieť ich ovocie.

Rok kňazov sa ukončil slávnosťou Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, ktorá je tradične „dňom posvätenia kňazstva“ a tento krát sa to udialo osobitným spôsobom. Naozaj, drahí priatelia, kňaz je darom Ježišovho Srdca: darom pre Cirkev a pre svet. Zo Srdca Božieho Syna, prekypujúceho láskou, vyvierajú všetky dobrá Cirkvi. Mimoriadnym spôsobom má povolanie týchto ľudí pôvod v príklade Dobrého Pastiera, keď podmanení Ježišovým Srdcom, zanechávajú všetko, aby sa úplne zasvätili službe kresťanskému ľudu. Kňaz je formovaný skutočnou láskou Krista, tou láskou, ktorá ho pobáda dať život za svojich priateľov a odpustiť svojim nepriateľom. Preto kňazi sú prvými robotníkmi civilizácie lásky. Tu myslím na mnohé postavy kňazov, známych aj menej známych. Niektorí sú už povýšení k úcte oltára. Ďalší sú tí, ktorí zanechali nezmazateľnú spomienku u veriacich, i keď len v malom farskom spoločenstve. Tak, ako sa to stalo v Arse, v dedinke vo Francúzsku, kde vykonával svoju službu svätý Ján Mária Vianney. Nie je potrebné dodávať nič k tomu, čo sme počuli o ňom v predchádzajúcich mesiacoch. Ale jeho príhovor nás musí sprevádzať stále viac, od tejto chvíle aj naďalej. Jeho modlitba, jeho „akt lásky“, ktorý sme toľko krát prednášali počas Roka kňazov pokračuje a oživuje náš rozhovor s Bohom.

Ďalšou postavou, ktorú by som chcel spomenúť je: Don Jerzy Popiełuszko, kňaz a mučeník, ktorý bol vyhlásený za blahosladeného práve minulú nedeľu vo Varšave. Vykonával svoju veľkodušnú a odvážnu službu po boku tých, ktorí pracovali za slobodu, za ochranu života a jeho dôstojnosti. Táto jeho činnosť v službe dobra a pravdy bola znakom protirečenia režimu, ktorý vtedy vládol v Poľsku. Láska Kristovho Srdca ho viedla k tomu, že obetoval život a jeho svedectvo sa stalo semenom novej jari Cirkvi a spoločnosti. Keď spätne pozeráme na dejiny, môžeme pozorovať mnohé stránky autentickej duchovnej a sociálnej obnovy, napísané cieľavedomým prínosom katolíckych kňazov, oduševnených zápalom pre evanjelium a pre človeka a za jeho pravú náboženskú a občiansku slobodu. Koľké iniciatívy celého ľudského pokroku vyšli z intuície kňazského srdca!

Drahí bratia a sestry, zverme Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, ktorého liturgickú spomienku sme včera slávili, všetkých kňazov sveta, aby silou evanjelia na každom mieste pokračovali v budovaní civilizácie lásky.“

Po požehnaní pápež ešte upriamil pozornosť veriacich na dve významné udalosti pre Katolícku cirkev:

„Predovšetkým chcem s radosťou pripomenúť vyhlásenie dvoch nových blahosladených, ktorí žili v minulom storočí. V Španielsku bol včera blahorečený Manuel Lozano Garrido, laický novinár, ktorý napriek chorobe a postihnútiu plodne s kresťanským duchom pracoval v oblasti spoločenskej komunikácie. A dnes ráno v Slovinsku kardinál Bertone, ako môj vyslanec, predsedal záverečnej sv. omši Národného eucharistického kongresu, počas ktorej vyhlásil za blahosladeného mladého mučeníka Lojze Grozdeho. Mal zvláštnu úctu k Eucharistii, ktorá živila jeho neochvejnú vieru, jeho schopnosť obetovať sa pre spásu duší, jeho apoštolát v Katolíckej akcii aby privedol iných mladých ku Kristovi.“

-pd-

Katechéza Benedikta XVI.: Sv. Tomáš Akvinský a jeho nová syntéza medzi filozofiou a teológiou

Vatikán (16. júna, RV) – Drahí bratia a sestry, dnes by som chcel pokračovať v predstavení svätého Tomáša Akvinského: bol tak významným teológom, že Druhý vatikánsky koncil odporučil štúdium jeho myšlienok hneď v dvoch dokumentoch: v *Optatam totius* – dekrétu o kňazskej formácii a v *Gravissimum educationis* – deklarácii o kresťanskej výchove. Pápež Lev XIII., ktorý si Tomáša veľmi vážil a odporúčal jeho spisy, vyhlásil tohto svätca v roku 1880 za patróna katolíckych škôl a univerzít.

Hlavný dôvod tohto ocenenia svätého Tomáša spočíva nielen v obsahu jeho učenia, ale aj v metóde, ktorú používa – predovšetkým v jeho novej syntéze medzi filozofiou a teológiou. Cirkevní otcovia sa konfrontovali s rozličnými filozofiami platónskeho typu, v ktorých sa

celková vízia sveta a života prezentovala spoločne s otázkou Boha a náboženstva. V konfrontácii s týmito filozofiami, cirkevní otcovia vypracovali svoju vlastnú úplnú víziu sveta, ktorá vychádzala z viery a zároveň používala niektoré prvky platonizmu – aby dokázali odpovedať na základné otázky, ktoré si ľudia kládli. Túto víziu, založenú na biblickom Zjavení a rozpracovanú na základe platonizmu upraveného vo svetle viery, nazývali „našou filozofiou“. Slovo „filozofia“ teda nebolo výrazom pre čisto racionálny systém, odlišený od viery, ale označovalo komplexnú víziu skutočnosti, vytvorenú vo svetle viery, ktorá bola prijatá a premyslená rozumom; bola to vízia, ktorá síce prekračovala schopnosti rozumu, avšak ako taká bola pre rozum dostačujúca.

Pre svätého Tomáša otvorilo stretnutie s predkresťanskou filozofiou Aristotela (ktorý zomrel asi v roku 322 pred Kr.) celkom novú perspektívu. Aristotelovská filozofia bola, samozrejme, filozofia vypracovaná bez poznania Starého a Nového zákona; bolo to vysvetľovanie sveta bez zjavenia, čisto prostredníctvom rozumu. A táto jej racionalita bola veľmi presvedčivá. Stará forma „našej filozofie“ otcov za Tomáša už nefungovala. Vzťah medzi filozofiou a teológiou, medzi vierou a rozumom, bolo treba znovu premyslieť. Vystupovala tu kompletná „filozofia“, presvedčivá sama v sebe, racionalita predchádzajúca vieru – a potom „teológia“, myslenie s vierou a vo viere. Pálčivou sa stala táto otázka: je svet racionality, teda filozofia vypracovaná bez Krista, kompatibilný so svetom viery? Alebo sa navzájom vylučujú? Nechýbali prvky, ktoré naznačovali nezlučiteľnosť týchto dvoch svetov, avšak svätý Tomáš bol pevne presvedčený o ich kompatibilite – dokonca si myslel, že filozofia rozpracovaná bez poznania Krista priam očakávala Ježišovo svetlo, aby mohla byť dovŕšená. Toto

bol prekvapujúci objav svätého Tomáša, ktorý ovplyvnil celé smerovanie jeho myslenia. Predstaviť dôkaz o nezávislosti medzi filozofiou a teológiou, ale zároveň aj o ich vzájomnej súvzťažnosti – to bol historický prínos tohto veľkého učiteľa. A tak môžeme dobre rozumieť tomu, že v 19. storočí, keď sa rozhodne vyhlasovala nezlučiteľnosť medzi moderným rozumom a vierou, Pápež Lev XIII. poukázal na svätého Tomáša ako na sprievodcu pre vedenie ich vzájomného dialógu. Vo svojej teologickej práci svätý Tomáš predkladá a konkretizuje túto ich súvzťažnosť. Viera upevňuje, sceluje a osvetľuje bohatstvo pravdy, ktorú získava ľudský rozum.

Dôvera, ktorú sv. Tomáš vkladá do týchto dvoch nástrojov poznania – do viery a rozumu, pochádza z presvedčenia, že obe pochádzajú z jediného prameňa každej pravdy, teda z Božského Logos, slova, ktoré je činné tak v oblasti stvorenia, ako aj v oblasti vykúpenia. Uznajúc fakt, že viera a rozum si neprotirečia, treba na druhej strane priznať, že každá z nich má vlastné poznávacie postupy. Rozum prijíma pravdu na základe jej vnútornej evidencie, sprostredkovanej či bezprostrednej; viera zasa prijíma pravdu na základe autority Slova Všemohúceho Boha, ktorý sa dáva spoznať. Na začiatku Teologickej Summy sv. Tomáš píše: „Poriadok vied je dvojaký; niektoré postupujú od spoznaných princípov prostredníctvom prirodzeného svetla rozumu – ako napríklad matematika, geometria a podobné vedy; iné napredujú od princípov spoznaných prostredníctvom vyššej vedy: ako perspektíva postupuje na základe princípov spoznaných prostredníctvom geometrie a hudba prostredníctvom princípov spoznaných v matematike. Takýmto istým spôsobom sväté učenie (čiže teológia) je tiež vedou, pretože

sa rozvíja na základe princípov spoznaných prostredníctvom svetla vyššej vedy, čiže vedy Božej a vedy svätých“ (I, q. 1, a.2).

Toto rozlišovanie zaisťuje autonómiu tak humánnych ako aj teologických vied. Neznamená však ich oddelenie, naznačuje skôr ich vzájomne prospešnú spoluprácu. Viera chráni rozum pred pokušením nedôvery vo vlastné schopnosti, povzbudzuje ho, aby sa otvoril pre stále väčšie horizonty, oživuje v ňom hľadanie podstaty – a keď sa rozum vloží do spoznávania nadprirodzenej sféry vzťahu medzi Bohom a človekom, viera náležite obohacuje jeho prácu. Podľa svätého Tomáša napríklad ľudský rozum môže bez pochyby dôjsť k potvrdeniu existencie jediného Boha,

avšak len viera, ktorá prijíma Božie zjavenie, je schopná čerpať z tajomstva Lásky Boha v Trojici.

Na druhej strane, nielen viera pomáha rozumu. Aj rozum so svojimi prostriedkami môže urobiť čosi podstatné pre vieru; dokáže jej spraviť trojitú službu, ktorú svätý Tomáš zhrňa v úvode svojho komentáru k Boeziovmu De Trinitate: „Dokázať základy viery,

vysvetliť prostredníctvom prirovnaní pravdy viery, odraziť námietky, ktoré sa stavajú proti viere“ (q. 2, a. 2). Celé dejiny teológie sú v podstate uskutočňovaním tejto úlohy inteligencie, ktorá dokazuje pochopiteľnosť viery, jej ucelenosť a vnútornú harmóniu, jej rozumnosť a schopnosť napomáhať dobru človeka. Správnosť teologických argumentov a ich skutočný poznávací význam sa zakladajú na hodnote teologického jazyka, ktorý je podľa svätého Tomáša predovšetkým jazykom analogickým. Vzdielenosť medzi Bohom-Stvoriteľom a bytím jeho stvorení je nekonečná; ich neporovnateľnosť je vždy väčšia ako ich vzájomná podobnosť (por. DS 806). Napriek tomu, v celej rozdielnosti medzi Stvoriteľom a stvorením existuje analógia medzi bytím stvorenia a bytím Stvoriteľa, ktorá nám umožňuje hovoriť o Bohu ľudskými slovami.

Svätý Tomáš založil doktrínu analógie okrem výlučne filozofických dôkazov na fakte, že v Zjavení sa k nám prihovril sám Boh, a tým nám dovolil, aby sme aj my rozprávali o ňom. Pokladám za dôležité pripomenúť túto náuku. Pomáha nám prekonať niektoré námietky súčasného ateizmu, ktorý odmieta, že by náboženský jazyk mohol mať objektívny význam a tvrdí, že má len význam subjektívny alebo jednoducho emotívny. Táto námietka vychádza zo skutočnosti, že pozitivistické myslenie je presvedčené o tom, že človek nepozná bytie ako také, ale len vnímateľné prejavy skutočnosti. Spolu so svätým Tomášom a s veľkou filozofickou tradíciou sme presvedčení, že človek v skutočnosti nepozná len prejavy, ktoré sú predmetom skúmania prírodných vied, ale pozná aj niečo zo samotného bytia – napríklad spoznáva osobu, spoznáva tajomné „ty“ v druhom človeku, a nielen fyzický a biologický aspekt jeho bytia.

Vo svetle tohto učenia svätého Tomáša teológia tvrdí, že i keď je náboženský jazyk obmedzený, nachádza sa v ňom hlboký zmysel – pretože sa v ňom dotýkame bytia – je ako smerovník obrátený ku skutočnosti, ktorú predstavuje. Táto základná zhoda medzi ľudským rozumom a kresťanskou vierou je viditeľná aj v jednom z ďalších základných princípov myslenia svätého Tomáša: Božia milosť neruší, ale predpokladá a zdokonaľuje ľudskú prirodzenosť. Táto prirodzenosť, a to aj po hriechu, nie je celkom zničená, iba zranená a oslabená. Milosť udeľená Bohom a sprostredkovaná skrze tajomstvo vteleného Slova, je celkom nezaslúženým darom, prostredníctvom ktorého sa prirodzenosť uzdravuje, posilňuje a dostáva pomoc, aby pokračovala v nasledovaní túžby po šťastí, ktorá je vložená pri narodení do srdca každého muža a ženy. Všetky schopnosti ľudského bytia sú očisťované, pretvárané a pozdvihované prostredníctvom Božej milosti.

Dôležitú aplikáciu tohto vzťahu medzi prirodzenosťou a milosťou nachádzame v morálnej teológii Svätého Tomáša Akvinského, ktorá je aj dnes veľmi aktuálnou. Do centra svojho učenia v tejto oblasti stavia nový zákon, ktorý je zákonom Ducha Svätého. S hlboko evanjeliovým pohľadom nástojí na tom, že tento zákon je milosťou Ducha Svätého danou všetkým, ktorí veria v Krista. K tejto milosti sa pripája ústne a písané podanie doktrínálnych a morálnych právd, odovzdávané prostredníctvom Cirkvi. Svätý Tomáš, zdôrazňujúc v morálnom živote podstatnú úlohu činnosti Ducha Svätého a milosti, z ktorej vychádzajú teologálne a morálne čnosti, dôvodí, že každý kresťan môže dosiahnuť vysoké perspektívy „Reči na vrchu“, ak žije autentický vzťah viery v Krista a ak sa otvorí pre činnosť jeho Svätého Ducha. Avšak, dodáva svätý Tomáš, „i keď milosť je účinnejšia ako prirodzenosť, prirodzenosť je pre človeka podstatnejšou“ (Summa Theologiae, Ia, q. 29, a. 3) a preto, v perspektíve kresťanskej morálky je miesto pre rozum, ktorý je schopný rozlišovať prirodzený morálny zákon. Rozum ho môže spoznať – uvažujúc nad tým, čo je dobré robiť a čomu sa treba vyhýbať pri hľadaní toho šťastia, ktoré leží na srdci každému a ktoré nás zaväzuje aj k zodpovednosti voči druhým, a teda k hľadaniu spoločného dobra. Inými slovami, čnosti človeka, tak teologálne ako aj morálne, sa zakladajú na ľudskej prirodzenosti. Božia milosť sprevádza, posilňuje a povzbudzuje etické úsilie. Avšak vo svojej podstate sú podľa svätého Tomáša všetci ľudia, či už veriaci alebo neveriaci, povolaní spoznať náležitosti ľudskej prirodzenosti vyjadrené v prirodzenom zákone a inšpirovať sa ním pri formulovaní pozitívnych zákonov, teda tých, ktoré sú vydávané civilnými a politickými autoritami na usporiadanie ľudského spolunažívania.

Keď sa poprie prirodzený zákon a zodpovednosť, ktorá z neho vyplýva, dramaticky sa otvára cesta etickému relativizmu na rovine jednotlivcov – a štátnemu totalitarizmu na rovine politickej. Obrana univerzálnych práv človeka a tvrdenie o absolútnej hodnote dôstojnosti ľudskej osoby si vyžadujú pevný základ. Nie je práve prirodzený zákon týmto základom, s nemennými hodnotami, ktoré ponúka? Ctihodný Ján Pavol II. napísal vo

svojej encyklike *Evangelium vitae* slová, ktoré zostávajú veľmi aktuálne: „V starostlivosti o budúcnosť spoločnosti a rozvoj zdravej demokracie treba urýchlene znovu objaviť existenciu ľudských a morálnych hodnôt, ktoré patria k samej podstate a prirodzenosti človeka a vyplývajú z pravdy o človeku, ako aj vyjadrujú a chránia dôstojnosť osoby: teda hodnoty, ktoré nemôže tvoriť, meniť ani ničiť žiaden jednotlivec, nijaká väčšina ani štát, ale ktoré majú všetci uznať, rešpektovať a podporovať“ (č. 71).

Na záver, svätá Tomáš nám predstavuje širokú a dôveryhodnú koncepciu ľudského rozumu: širokú, pretože nie je limitovaná hranicami takzvaného empiricko-vedeckého rozumu, ale otvorená všetkému bytiu, a teda aj základným a nepopierateľným otázkam ľudského života; dôveryhodnú, pretože ľudský rozum, najmä ak prijme inšpirácie kresťanskej viery, podnecuje spoločnosť, ktorá uznáva dôstojnosť ľudskej osoby, neporušiteľnosť jej práv a rešpektovanie jej povinností. Neprekvapuje preto, že doktrína týkajúca sa dôstojnosti ľudskej osoby, tak základná pre uznanie neporušiteľnosti ľudských práv, dozrela v myšlienkovom prostredí, ktoré zdedilo učenie Tomáša Akvinského: veď práve on mal vysokú mienku o ľudskom stvorení. Definoval ho svojim rigorózne filozofickým jazykom ako „to najdokonalejšie, čo sa nachádza v celej prírode, teda subjekt existujúci v rozumnej prirodzenosti“ (Summa Theologiae, Ia, q. 29, a. 3.).

Hĺbka myšlienok svätého Tomáša vyvierá – a na to nesmieme nikdy zabudnúť – z jeho živej viery a z jeho zápalistej zbožnosti, ktorú vyjadroval vo svojich oduševnených modlitbách – ako napríklad aj v tejto, v ktorej žiada Boha: „Daj mi, prosím ťa, vôľu, ktorá ťa bude hľadať; poznanie, ktoré ťa nájde; život, ktorý sa ti bude páčiť; vytrvalosť, ktorá ťa bude očakávať s dôverou a dôveru, ktorá ťa napokon bude vlastniť.“ **Preklad: Martin Kramara**

Otvorenie nových priestorov knižnice Tribunálu Rímskej roty

Vatikán (15. júna, RV) – Kardinál Tarcisio Bertone, vaticánsky štátny sekretár pri slávnostnom otvorení nových priestorov knižnice Tribunálu Rímskej roty vysoko docenil prácu tejto apoštolskej inštitúcie. V príhovore po slovách dekana tribunálu Mons. Antonia Stankiewiczza okrem iného povedal: „Ako každá cirkevná knižnica, aj tá vaša spadá do kategórie kultúrneho dedičstva Cirkvi, najmä Svätej stolice, ktoré je predovšetkým v službe vášho poslania. Knihy v našich knižniciach uchovávajú okrem historickej a umeleckej hodnoty aj hodnoty duchovné. Ony sú predmetom historického záujmu pre skutočnosť, že sú vlastným spôsobom svedkami určitého obdobia života Cirkvi.“

V závere príhovoru vaticánsky štátny sekretár zveril prácu Tribunálu Rímskej roty Panne Márii „Sedes Sapientiae“.

-jak-

Arcibiskup Bernard Bober prevezme od pápeža Benedikta XVI. pálium

Košický arcibiskup–metropolita Mons. Bernard Bober prevezme 29. júna 2010 od pápeža Benedikta XVI. vo vatikánskej Bazilike Sv. Petra posvätné pálium.

Pálium symbolizuje baránka na pleciah dobrego pastiera podľa obrazu z Lukášovho evanjelia, kde dobrý pastier zatúlanú ovečku „vezme s radosťou na pleciah“ (Lk 15,5) – takým má byť aj arcibiskup, na ktorého pápež pálium vloží. Povinnosť žiadať pálium vyplýva zo samotného symbolu pália, vyjadrujúceho hierarchickú moc metropolitu vo vlastnej provincii uskutočňovanej v jednote s Rímskou cirkvou. Zaujímavosťou je, že ak metropolita obsadzuje iné metropolitné sídlo, pálium žiada odznovu. V roku 1984 Ján Pavol II. ustanovil, že posvätné pálium bude novým metropolitom odovzdávať pápež v rámci slávnostnej eucharistickej konšekrácie na sviatok svätých Petra a Pavla. Pálium môžu arcibiskupi nosiť len na území vlastnej jurisdikcie. Po smrti arcibiskupa musí byť pálium pochované so zosnulým.

Pálium je pevná látková stuha asi päť centimetrov široká, utkaná z bielej vlny do oblúka tak, aby sa dala položiť na pleciah. Vzadu a vpredu sú kríže prizdobené pozlátenými sponami s drahokamom. -jf-

Benedikt XVI. prijal účastníkov stretnutia Rozvojovej banky Rady Európy

Vatikán (12. júna, RV) – „V tomto období krízy je potrebné vychádzať z kresťanských hodnôt, ktoré sú tou skutočnou hnacou silou pre autentický ekonomický a sociálny rozvoj“ – takúto výzvu adresoval pápež Benedikt XVI. účastníkom 45. stretnutia Rozvojovej banky Rady Európy, ktorých prijal vo Vatikáne. Svätý Otec okrem toho zdôraznil, aby bratstvo a logika darovania nachádzali stále viac priestoru v ekonomických a finančných dynamikách. Pápež tiež povedal, že udalosti v Európe na konci minulého storočia umožnili tomuto kontinentu „dýchať oboma stranami pľúc“, ale aj napriek tomu je „cesta, ktorú treba prejsť“, ešte stále dlhá na to, aby bola táto realita aj skutočne efektívna.“ Svätý Otec pripustil rozvoj v ekonomicko – finančných výmenách, zároveň si však položil otázku, či bol tento rozvoj aj skutočným ľudským pokrokom.

Situáciu v oblasti ekonomickej krízy nemôžeme hodnotiť len prostredníctvom analýzy striktno finančnej, ale - ako dodal slovami encykliky Caritas in ve-

ritate - „ukazuje sa, že láska k Bohu a k blížnemu sú hnacou silou schopnou ponúknuť skutočnú energiu v sociálnom, politickom a ekonomickom prostredí.“ Potom Benedikt XVI. poukázal na vzťah medzi láskou a pravdou, ako nám to predstavuje aj sociálna náuka Cirkvi – teda ako „dynamická sila, ktorá nanovo vytvára súbor interpersonálnych vzťahov, s cieľom nasmerovať ekonomický a finančný život „na službu človeku a jeho dôstojnosti.“

„Toto je jediný kapitál, ktorý sa oplatí uchrániť, toto je kapitál, v ktorom sa nachádza duchovný rozmer ľudskej osoby. Ekonomia a finančníctvo neexistujú samé pre seba. Nie sú nič iné, ako jeden nástroj. Bolo to kresťanstvo, ktoré umožnilo Európe pochopiť, že je to práve sloboda, zodpovednosť a etika, ktorými sú presiaknuté jeho zákony a sociálne štruktúry. Podceňovanie kresťanstva, aj prostredníctvom vylúčenia symbolov, ktorými sa vyjadruje, by prispelo k odstráneniu hlavného koreňa, ktorý ho neúnavne vyživuje a ktorý prispieva k jeho skutočnej identite. Kresťanstvo je prameňom duchovných a morálnych hodnôt, ktoré sú spoločným dedičstvom európskych národov.“

V závere hovoril pápež aj na tému bratstva v ekonómii, ktoré ponúka priestor dobročinnosti. Táto aj napriek tomu, že je neodmysliteľnou, je ťažko uskutočniteľnou v prípade, že si za cieľ stanovuje len pôsobivosť a zisk. Potrebné je tu – ako Svätý Otec podotkol – nastaviť takú logiku, ktorej ťažisko a cieľ ekonomie sú zamerané na ľudskú osobu a najmä na núdznych.

-sg-

Bilancia Kňazského roku z pohľadu prefekta Kongregácie pre klérus

Vatikán (12. júna, RV) – Kardinál Claudio Hummes, prefekt Kongregácie pre klérus, v rozhovore pre VR na otázku bilancie práve ukončeného Roku kňazov veľmi pozitívne hodnotil v prvom rade obrovský počet kňazov, ktorí sa zúčastnili na jeho slávnostnom ukončení v Ríme v dňoch od 9. do 11. júna a vyjadril presvedčenie, že mimoriadna konšekrácia 15 tisíc kňazov so Svätým Otcem na Námestí sv. Petra na slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, bola najpočetnejšia v dejinách.

„Bilancia je pozitívna, veľmi pozitívna. Predovšetkým sme veľmi radi, že Rok kňazov bol slávený aj v miestnych komunitách. Od začiatku bolo ochotné úsilie zabezpečiť, aby tento rok takpovediac zostúpil medzi ľudí v miestnych komunitách. To sa udialo na celom svete. Myslím si, že to bol pekný rok!“ - povedal Prefekt Kongregácie pre klérus a povzbudil kňazov, aby aj naďalej udržiavali túto jednotu „kňazského tela“, dodáva kardinál Hummes.

-jak-

Benedikt XVI. zástupcom Pápežskej cirkevnej akadémie

Vatikán (14. júna, RV) - Pápež Benedikt XVI. sa v sále konzistória vo Vatikáne prihovril zástupcom Pápežskej cirkevnej akadémie, medzi ktorými okrem predsedu akadémie Mons. Beniamina Stellu bolo aj 40 zástupcov z radov vedenia, pedagógov, spolupracovníkov a študentov.

Benedikt XVI. sa vo svojom príhovore zastavil pri pojme reprezentácie, pričom zdôraznil, že nejde len o niečo vonkajšie, formálne či málo osobné: „Diplomatická služba, na ktorú sa pripravujete, je naproti tomu niečo oveľa hlbšie, pretože je účasťou na «sollicitudo omnium ecclesiarum», ktoré charakterizuje službu rímskemu veľkňazovi. Je to preto skutočnosť výsostne osobná, ktorá má hlboký vplyv na toho, kto je povolany na vykonávanie tejto špecifickej úlohy.“

Medzi základnými prvkami, charakterizujúcimi formáciu pre túto službu Svätý Otec spomenul podporu osoby pápeža a veľkú lásku k Cirkvi:

„Kultivovanie plnej vnútornej podpory voči osobe pápeža, vernosti jeho Magistériu a univerzálnej službe. Plná podpora znamená vedomie, komu bolo zverené podporovať bratov vo viere (porov. Lk 22, 32) a je trvalým a viditeľným princípom a základom jednoty ako biskupov, tak aj množstva veriacich. Na druhom mieste to znamená prijať ako životný štýl a ako každodennú prioritu, pozornosť, starostlivosť, ozajstné zaniehanie pre cirkevné spoločenstvo. Zastupovať rímskeho veľkňaza znamená mať schopnosť byť pevným mostom, bezpečným komunikačným kanálom medzi Cirkvou a Apoštolským stolcom.“

Svätý Otec v príhovore zástupcom Pápežskej cirkevnej akadémie pri príležitosti ukončenia akademického roku vyjadril túžbu, aby táto inštitúcia bola „vyššou školou lásky“ na príhovor Panny Márie, Matky Cirkvi a na príhovor sv. Antona, opáta, ktorý je patrónom akadémie. Na záver všetkým prítomným udelil svoje požehnanie. -jak-

Benedikt XVI. Rímskej diecéze

Vatikán (17. júna, RV) - Diecézne stretnutie Rímskej diecézy, ktoré v utorok v Lateránskej bazilike otvoril pápež Benedikt XVI., sa dnes skončilo. Jeho hlavnou témou bola „Nedeľná Eucharistia a svedectvo lásky“. Svätý Otec pri tejto príležitosti rozviedol myšlienku Eucharistie ako pamiatky Kristovej smrti a zmŕtvychvstania, zvlášť sa zastavil pri význame slova „pamiatka“. Prítomných povzbudil, aby vychovávali deti a mladých vo viere v túto reálnu prítomnosť Krista. Následne poukázal na význam účasti na svätej omši v dnešnom svete:

„Je veľmi dôležité pre nás kresťanov, sledujúc nové tempo tejto doby, stretávať sa v nedeľu so Vzkrieseným, zobrať si so sebou túto jeho prítomnosť, aby premenila nás a aby tiež premenila tento náš čas.“

Ak sme živení Kristom, pokračoval Svätý Otec, sme oslobodzovaní od pút individualizmu a stávame sa „jedným“. Tak miznú stavové, národnostné a iné rozdiely. Cítíme sa Božími deťmi. Prijímajúc Kristovo Telo prijímame Boží život. Tak sme schopní zanechať logiku sveta a nasledovať logiku darovania a nezištnosti.

„Láska je schopná spôsobiť skutočné a trvalé zmeny spoločnosti, pôsobiac v srdciach a myšliach ľudí, a keď je žitá v pravde, je hlavnou hnacou silou pre skutočný rozvoj každého človeka a celého ľudstva,“ uviedol Benedikt XVI. a vyzval mladých ľudí Rímskej diecézy, aby sa nebáli milovať Krista v kňazstve a vo vytváraní kresťanských rodín, „ktoré žijú lásku vernú, nerozlučnú a otvorenú k životu“.

-jak-

Hovorca Svätej stolice k ukončeniu Roka kňazov: Kňazstvo je darom v hlinených nádobách

Vatikán (12. júna, RV) - Hovorca Svätej stolice p. Federico Lombardi SJ pre Vatikánske televízne centrum na margo ukončenia Kňazského roka povedal, že to bola „naozaj jedna veľká slávnosť kňazov celého sveta s pápežom“: „Desaťtisíc kňazov, ktorí prišli do Ríma, reprezentovalo mnohých ďalších, ktorí zdieľajú rovnaké pocity. Bola to slávnosť viery a modlitby. Pápežove slová boli úplne jasné v silnej výzve uznať kňazstvo nie ako funkciu, ľudské remeslo, ale ako dar Boha. Boha, ktorý sa s odvahou zveruje ľudským tvorom, aby vyslovovali slová odpustenia a sprítomňovali ho vo svete skrze jeho Telo a Krv.“

P. Lombardi vo svojom editoriáli zdôraznil, že kňazi sú ľudia, ktorí skrze osobu Krista privádzajú iných k „svetu vzkriesenia“: „Svedkovia sveta, ktorý nie je len nejakým dneškom, s ktorým Boh nemá nič spoločné, ale je skôr budúcnosťou, ktorá sa odteraz sprítomňuje v slovách a sviatosťných skutkoch kňazstva.“ Pápež skonštatoval, že škandály sexuálneho zneužívania zo strany kňazov dali ešte väčšiu váhu tomu, že Boží dar je ukrytý v „hlinených nádobách“ - ako hovorí svätý Pavol - že je teda rovnako potrebné považovať ho za dar, a nie za ľudskú slávu, a musí byť prijímaný s pokorou a odvahou, chránený s nasadením prosiac ochranu Pána, aby nebol porušený hriechom a aby sa takéto prípady zneužívania už nikdy neopakovali. Vďačnosť, pokora, dôvera, v perspektíve viery. Cirkev nemôže žiť bez daru kňazstva. Musíme naliehať a intenzívne prosiť Boha. Obraz nočného bdenia na Námestí svätého Petra by nám mal aj naďalej sprevádzať.“

-jak-

Homília kardinála Tarcisia Bertoneho pri blahorečení v Slovinsku

Slovinsko (13. júna, RV) - V nedeľu bol v Slovinsku v rámci záverečnej slávnosti Národného eucharistického kongresu vyhlásený za blahoslaveného Lojze Grozde. Táto historická udalosť, na ktorej sa zišlo asi 32 tisíc veriacich, sa konala v meste Celje. Slávnosti predsedal vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone. Vo svojej homílii sa zameril na osobnosť nového blahoslaveného a na jeho vzťah k Eucharistii.

Po úvodných pozdravoch sa vrátil k slovám, ktoré zazneli na začiatku svätej omše v rámci liturgickej modlitby, takzvanej kolekty: „Pane Ježišu Kriste, ... daj nech adorujeme so živou vierou sväté tajomstvo tvojho tela a krvi.” Prosili sme o milosť, povedal, aby naša myseľ, osvietená vierou, rozoznala v Eucharistii reálnu prítomnosť zmŕtvychstalého Ježiša. Eucharistické tajomstvo, ktoré vychádza z Veľkonočného trojdňa, predstavuje hmatateľným spôsobom túžbu Boha dať ľudstvu skutočný život. Eucharistia je dar Boží pre život sveta, ba čo viac, Eucharistia je sám Boh, ktorý sa stáva darom. V minulom storočí, vydal mladý slovinský mučeník Lojze Grozde silné svedectvo viery. Eucharistiu obyčajne nazýval “slnko môjho života”. Pozerajúc na dejiny Cirkvi v Slovinsku, osobitne na násilné prenasledovania posledného storočia, myslím na obdobia okupácie, občianskej vojny a ateistický režim, vidíme, ako Eucharistia bola pre Boží ľud základným bodom, kde mohol nájsť oporu, silu a útechu. Slávením Eucharistie kresťan posväcuje deň Pánov, ktorý sa takto stáva vrcholom celého týždňa a je pokrmom, z ktorého berie výživu pre svoju vieru. Svätá omša nie je len jednoduchá prax osobnej nábožnosti, ale je modlitbou Cirkvi, v ktorej sa Ježiš sprítomňuje a nanovo obetuje Otcovi. Keď slávime Eucharistiu, zúčastňujeme sa na modlitbe celej Cirkvi, ktorá prosí za každého človeka na svete. Drahí priatelia, to čo žijeme a slávime počas svätej omše, nás naplnia takou veľkou radosťou a vďačnosťou, že si ju nemôžeme nechať len sami pre seba: angažujte sa preto v ohlasovaní a svedectve kresťanskej viery v prostredí, v ktorom žijete! Prvé ovocie autentickej viery je život oživovaný láskou, ktorá ide aktívne v ústrety potrebám bratov a je schopná milovať všetkých - i nepriateľov. I o nás, podobne ako o prvotnej Cirkvi, by sa malo dať povedať “Množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu“ a že „medzi nimi nebolo núdzneho“ pretože „rozdeľovalo sa každému podľa toho, kto ako potreboval“ (Sk 4, 32-36). Dnes som mohol zapísať medzi blahoslavených syna tejto milovanej krajiny, Lojze Grozdeho. On vo svojej ranej mladosti vstúpil do Ježišovej školy. Vnímal ho prítomného v Najsvätejšej sviatosti a na kolenách, v intenzívnej a vernej eucharistickej adorácii sa dozvedel, čo znamená život totálneho darovania sa až po ochotu obetovať svoj vlastný život. Lojze, ktorý nemal ani dvadsať rokov, bol umučený pre svoju vieru. Nech

nám blahoslavený Lojze Grozde, náš vzor a náš orodovník, pomôže byť stále vernými Pánovi v bratskom spoločenstve s Cirkvou.

-pd-

Unikátne nálezy v rímskych Katakombách sv. Tekly

Taliansko (15. júna, RV) – Rok po správe vo vatikánskom denníku *L'Osservatore romano* o nájdení najstaršej ikony sv. Pavla v rímskych Katakombách sv. Tekly informuje Pápežská komisia pre posvätnú archeológiu o nových nálezoch a opäť sa týkajú Katakomb sv. Tekly. Archeológovia totiž s použitím lasera objavili ďalšie posvätné vyobrazenia v takzvaných „cubiculách“ (cubiculum, pozn. red.), teda v priestoroch slúžiacich ako rodinné hrobky. Objavy zaraďujú medzi vôbec najstaršie svojho druhu.

Podrobnosti o nálezoch predstavia na budúci týždeň počas tlačovej konferencie v Bazilike sv. Pavla za hradbami.

-sg-

Stretnutie generálnych sekretárov biskupských konferencií Európy

Taliansko (14. júna, RV) – V Ríme sa v dňoch od 10. do 13. júna konalo 38. stretnutie generálnych sekretárov biskupských konferencií Európy na tému: „Vzťahy vo vnútri Cirkvi, vzťahy so štátmi, konfrontácia s verejnou mienkou”. Vzťah Cirkvi s médiami a verejnosťou hodnotil na stretnutí p. Federico Lombardi SJ, riaditeľ Tlačového strediska Svätej stolice a Mons. Domenico Pompili, hovorca Konferencie biskupov Talianska.

Odvolačujúc sa na komunikáciu v novom kultúrnom kontexte – kontexte globalizácie, rýchlosti a senzácií – p. Lombardi povedal, že je dôležité, aby si biskupské konferencie boli vedomé „globalizácie informácií“: „Čo sa stane lokálne, má bezprostredný dopad na medzinárodnej úrovni a naopak”, poznamenal okrem iného p. Lombardi.

Podľa biskupa Pompiliho je značným riziko podávať ďalej a nechať podávať stereotypný obraz Cirkvi: „Je realitou úpadok kresťanstva v sociálnom kontexte, ovládanom «mnohobožstvom» hodnôt, medzi ktorými je kresťanstvo vnímané ako jeden z mnohých konkurentov v každodennom boji o potvrdenie určitých hodnôt. Musíme mať odvahu odmietnuť túto predefinovanú a stereotypnú rolu, a privilegovať krásu a silu svedectva prostredníctvom využitia nových médií”, povedal Mons. Domenico Pompili, hovorca Konferencie biskupov Talianska. -jak-

Nástupca Mons. Padoveseho apoštolský administrátor Anatólie

Vatikán (12. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. v sobotu vymenoval apoštolského administrátora „sede vacante et ad nutum Sanctae Sedis” Apoštolského vikariátu v Anatólii v Turecku. Stal sa ním Mons. Ruggero Franceschini OFM, arcibiskup mesta Izmir v Turecku. Vymenovanie prichádza po usmrtení apoštolského vikára Anatólie Mons. Luigiho Padoveseho 3. júna.

Mons. Franceschini sa narodil v talianskom meste Saltino, v diecéze v talianskej oblasti Reggio Emilia v roku 1939. Za kňaza bol vysvätený v roku 1963 a vyslaný na štúdiá na rímsku Pápežskú Gregorovu univerzitu a následne Katolícku univerzitu v Miláne. V roku 1985 bol vyslaný do Turecka ako predstavený kustódie bratov kapucínov. V roku 1990 bol po tretíkrát zvolený za ministra provincie Parma. V roku 1993 ho pápež Ján Pavol II. vymenoval za titulárneho biskupa „Sicilibba“ a apoštolského vikára Anatólie. V októbri 2004 bol preložený do metropolitného sídla v Izmire. Do roku 2008 bol tiež predsedom Konferencie biskupov Turecka. -sg-

Pohrebné obrady Mons. Padoveseho v Miláne

Taliansko (14. júna, RV) – V Milánskom dóme sa v pondelok konali pohrebné obrady Mons. Luigiho Padoveseho, apoštolského vikára Anatólie, usmrteného 3. júna v Turecku. Obradom predsedal kardinál Dionigi Tettamanzi, milánsky arcibiskup a spolu s ním koncelebroval Mons. Ruggero Franceschini, arcibiskup Smirneho. Veriaci diecézy, ako aj kňazi a rehoľníci, či misionári sa v úvode spoločne modlili za zosnulého biskupa a zároveň vzdali vďaka Pánovi za dar „tohto syna milánskej Cirkvi“. 7. júna sa pohrebné obrady konali najprv v Iskenderunskej katedrále, za prítomnosti biskupov Turecka a katolíckych veriacich z celej krajiny. -sg-

Európski biskupi o ochrane kríža: Symbol identity a tradície

Európa (18. júna, RV) – Už 30. júna sa na Európskom súde talianska vláda pokúsi zmeniť rozsudok, ktorým jedna zo snemovní súdu 3. novembra odsúdila Taliansko za vystavenie kríža v školách. Európski biskupi upozorňujú v tejto súvislosti na náboženské čítanie národov. Podľa biskupov Bulharska „nik nepochybuje o tom, že

korene Európy sú kresťanské a že európska civilizácia existuje vďaka kresťanstvu“. Kríž je podľa nich nástrojom na vyjadrenie najhlbšej lásky, skutočnej solidárnosti so všetkými ľuďmi, nezávisle od ich viery, rasy či národnosti a nie predmetom na udelenie pokuty. Preto biskupi vo vyhlásení vyzývajú všetky kresťanské štáty, či už pôvodom alebo tradíciou, aby „neodmietali prítomnosť a vystavenie tradičných kresťanských symbolov, akými sú kríž a ikona, na verejných miestach, osobitne na školách, kde sa formujú a vychovávajú deti Európy“.

Slová bulharských biskupov sú pokračovaním slov gréckych biskupov, ktorí uviedli, že „malá menšina by nemala brániť obrovskej väčšine pri prejavoch vlastnej viery, podľa tradícií národa. Zároveň tak väčšina nemôže brániť menšine“. Vzájomný rešpekt pre rozličné tradície – uvádzajú grécki biskupi – je potrebný na dobré fungovanie multikultúrnej spoločnosti. Podľa nich je „obvinenie Talianska začiatkom série procedúr, ktoré sa črtajú na horizonte, a ktoré sa týkajú odmietnutia zo strany niektorých politických lídrov a predstaviteľov európskej spoločnosti, uznať v Európskej ústave kresťanské korene európskeho kontinentu.“ -sg-

Konferencia európskych univerzitných kaplánov

Veľká Británia (14. júna, RV) – Konferencia európskych univerzitných kaplánov sa konala od 14. do 18. júna na Univerzite v Conventry vo Veľkej Británii. Jej téma znela „Pokoje, zmierenie a sociálna spravodlivosť“ a na jej otvorení vystúpil s posolstvom sekretár Pápežskej rady pre pastoraáciu migrantov a cestujúcich arcibiskup Agostino Marchetto. Tému stretnutia označil za mimoriadne dôležitú, najmä v súvislosti s výchovou a výchovnými inštitúciami, akými sú univerzity. „Intelektuálne, duchovné a ľudské formovanie mladých myslí a sŕdc je podstatné pri vytváraní lepšieho sveta“ – povedal. Ďalej tiež upozornil na magistérium Katolíckej cirkvi, ktoré sa témami ako pokoj, prostredníctvom sociálnej spravodlivosti a zmierenia, vždy zaoberalo. Poukázal na to aj vo vôbec prvom posolstve Benedikta XVI. ku Svetovému dňu pokoja ešte v roku 2006, ktoré sa zaoberá témou spravodlivosti, univerzálneho morálneho práva, ktoré je zapísané v ľudskom srdci, či v slovách pápeža Jána Pavla II. z jeho posolstva z roku 2002 na tému „Niet pokoja bez spravodlivosti a niet spravodlivosti bez odpustenia“.

„Pri hľadaní pokoja, zmierenia a odpustenia sú mladé srdcia a mysle neodmysliteľne dôležité. Generácia študentov má vyhradené postavenie v inštitucionálnych štruktúrach v záujme vytvárania zdravých ľudských interakcií, v záujme hlásania etickej, morálnej a sociálnej formácie, aby sa mohli stať budovateľmi a protagonistami skutočného pokoja, po ktorom svet tejto doby túži, a to aj napriek všetkému“ – dodal arcibiskup Marchetto. -sg-

Vyhlasenie Konferencie biskupov Slovenska o zobrazovaní kresťanských náboženských symbolov

V nasledujúcich dňoch rozhodne Európsky súd pre ľudské práva v spore o zobrazovaní náboženských symbolov vo verejných školách (Lautsi v. Talianska republika, č. 30814/06). Súdny spor a jeho riešenie sa významne dotýka náboženského cítenia a tradícií európskych národov.

V Európe sa na základe kresťanských hodnôt rešpektuje potreba nezávislosti duchovnej a svetskej oblasti. Európa je otvorená náboženskému pluralizmu a považuje sa za povinnosť mať úctu k právam veriacich a neveriacich.

Prítomnosť kresťanských náboženských symbolov, a to predovšetkým kríža, odráža náboženské cítenie kresťanov všetkých vyznaní, ale nemá v úmysle ani nikoho vylučovať. Vyjadruje tradíciu, ktorá je všeobecne známa a prijatá, lebo má veľkú duchovnú hodnotu, pôsobí totiž ako katalyzátor dialógu s ľuďmi dobrej vôle, vedie k podpore pre trpiacich a núdznych bez rozdielu viery, etnického pôvodu či národnosti.

V kresťanskej kultúre a náboženskej tradícii kríž vyjadruje spoločnú spásu a slobodu ľudstva. Nenancuje náboženstvo, ale vyjadruje najvyšší altruizmus a veľkodušnosť a pozyva k solidarite voči všetkým.

Spoločnosti s kresťanskou tradíciou nemajú odmietat' verejné vystavenie kresťanských náboženských symbolov, najmä na miestach, kde sa vzdelávajú deti,

lebo zásadne oslabia svoju schopnosť preniesť na budúce generácie vedomie o vlastnej hodnote a identite. Stali by sa spoločnosťami, ktoré neprijímajú seba samé, odmietajú živé duchovné a kultúrne dedičstvo, v ktorom majú svoje korene a z ktorého pramení aj otvorenosť pre budúcnosť.

Aj Národná rada SR vo svojom vyhlásení z 10. decembra 2009 (č. 1845) konštatuje, že umiestňovanie kríža v školách, vo verejných inštitúciách a na verejných priestranstvách predstavuje tradíciu, ktorá je vlastná mnohým európskym štátom a rešpektovanie tejto tradície nemožno chápať ako obmedzovanie slobody náboženského vierovyznania a ani ako porušenie práva rodičov vychovávať deti podľa vlastného presvedčenia.

Vo všetkých európskych krajinách jestvuje právo na slobodu náboženského vyznania, v mnohých krajinách sú náboženské symboly zákonne dovolené, alebo je plne rešpektované ich spontánne používanie. Správny vzťah medzi štátmi a európskymi inštitúciami vyžaduje, aby sa rešpektovali osobitosti jednotlivých štátov v ich sociálnom a legislatívnom vývoji aj ohľadom používania náboženských symbolov. V Európe nech sa aj naďalej rozvíja dialóg medzi náboženstvami a ľuďmi dobrej vôle, aby tento kontinent bol miestom slobody vyznania pre všetkých a miestom rešpektu pre starobylé tradície každého národa a krajiny.

-jk-

Stretnutie hovorcov Biskupských konferencií európskych krajín

4-dňové stretnutie hovorcov a riaditeľov tlačových kancelárií Biskupských konferencií európskych krajín sa konalo od 16. do 19. júna v Nitre. Hlavnou témou podujatia bola komunikácia v čase krízy a budovanie verejnej mienky. Pozvanie organizátorov prijali účastníci z 25 krajín starého kontinentu. Takéto stretnutie hovorcov sa koná každý rok, prvýkrát však na Slovensku. Prítomní informovali o špecifikách svojej práce.

Hovorca KBS Jozef Kováčik: „Každý hovorí za svoju krajinu, za svoju biskupskú konferenciu, snaží sa predstaviť tú situáciu, aká bola počas roku a prípadne spomenie tie veľké kauzy, ktoré mali v práci s médiami.“

Ďalší bod programu bol zameraný na krízové situácie, v ktorých hovorcovia musia náležite reagovať.

Jozef Kováčik, hovorca KBS: „Venovali sme sa hlavne otázkam komunikácie krízy a je medzi nami profesor La Porte z rímskej univerzity Santa Croce, kde prednáša túto materiu.“

Krízové situácie tu boli a stále sú. Mnohí hovorcovia sa snažili podeliť o skúsenosť ako ich cirkvi bola konfrontovaná povedzme otázkou pedofílie kňazov.

Jedným z bodov programu stretnutia bola prednáška rektora Katolíckej univerzity v Ružomberku prof. Tadeusza Zasepu na tému „Komunikácia Cirkvi

a budovanie verejnej mienky“.

Hovorilo sa aj o projekte vytvorenia európskeho informačného portálu a európskeho intranetu.

Posledným bodom programu bola informácia o zorganizovaní budúcoročného stretnutia.

Rádio Lumen, Miroslav Lyko/ foto Peter Zimen

Zasadala Rada KBS pre rodinu

Pravidelné zasadanie Rady KBS pre rodinu sa uskutočnilo 15. júna 2010 v Žiline pod vedením predsedu rady, Mons. Milana Chautura.

Po spoločnej modlitbe predniesol Mgr. Milan Cehlárik podnety k obdobiu vzdialenej prípravy na sviatosť manželstva na základe dokumentu Pápežskej rady pre rodinu Príprava na sviatosť manželstva. Mons. ThDr. Jozef Šeling PhD. rozvinul tému vzdialenej prípravy na manželstvo prezentáciou súboru na seba naväzujúcich katechéz, ktoré pripravuje najmä pre farskú katechézu. Katechézy sledujú obdobie dospievania mladého človeka na ceste lásky a ich cieľom je pomôcť objaviť mladým pravdu o tejto ceste spôsobom, ktorému rozumejú.

V diskusií sa ukázalo, že je k dispozícii viacero podobných materiálov k téme vzdialenej prípravy na manželstvo a bolo by užitočné ich formou seminára odprezentovať a ponúknuť kňazom a tým, ktorí slúžia mladým vo farnosti alebo v škole.

V ďalšej časti programu rady bola príprava konferencie Sociálna angažovať v podpore rodín, vyhodnotenie Dňa rodiny 2010, informácia zo stretnutia tajomníkov komisií a rád KBS a aktuálne informácie z diecéz o aktivitách pre rodiny. Tie možno nájsť aj na www.rodina.kbs.sk

Viera Václavová

Zasadnutie subkomisie pre katechézu KBS

V stredu 16. 6. 2010 v Banskej Bystrici sa uskutočnilo zasadnutie subkomisie pre školskú a farskú katechézu. Zasadnutie zahájil modlitbou a úvodným slovom jej predseda, biskup Mons. Rudolf Baláž.

Subkomisia sa zaoberala problematikou kritérií pre klasifikáciu žiakov predmetu náboženská výchova (NV). O hodnotení žiakov NV v zmysle doterajších platných predpisov rozhodujú riaditelia škôl po prerokovaní v pedagogickej rade. Ak sa rozhodnú pre klasifikáciu, učitelia náboženstva sa môžu inšpirovať návrhom tematicko výchovnovzdelávacieho plánu pre 5 a 6. roč. ZŠ, ktorý je zverejnený na webových stránkach KPKC. Tento návrh zároveň poslúži na vypracovanie kritérií pre klasifikáciu predmetu NV/N. Postupne v tejto oblasti bude potrebná aj formácia učiteľov NV/N.

Účastníci zasadnutia sa zaoberali aj možnosťou nadstavbového štúdia pre učiteľky materských škôl, ktoré nemajú odbornosť pre predmet NV. Majú možnosť absolvovať nadstavbové štúdium na pedagogickej a sociálnej akadémii sv. Márie Goretti v Čadci a Katolíckej strednej pedagogickej škole sv. Cyrila a Metoda v Košiciach. Podrobnejšie informácie poskytnú jednotlivé diecézne katechetické úrady.

Subkomisia sa zaoberala aj prípravou celoslovenského seminára o farskej katechéze v septembri v Badíne. Seminár je zameraný na poukázanie potreby a dôležitosti farskej katechézy a jej rôznych foriem.

Prítomní si vypočuli informáciu, že dodanie pracovných zošitov pre ročníky vstupujúce do školskej reformy pre základné školy bude meškať z dôvodu, že zmluvy k dodávateľom sa dostali len teraz a AD REM ich zatiaľ netlačil. Tiež si vypočuli rôzne informácie – o akreditácii kontinuálneho vzdelávania, o priebehu Biblickej olympiády o potrebe niektorých katechetických príručiek.

Eugen Valovič

Te Deum v Badíne

V Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského v Badíne sa 11. júna 2010 uskutočnila slávnostná svätá omša Te Deum, po ktorej nasledovala promócia absolventov štúdií na tunajšom Teologickom inštitúte. Svätú omšu s liturgiou dňa, zo sviatku Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, celeburoval diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž. V homílii prítomných povzbudil k budovaniu vzťahu „k tomu Ježišovi, ktorý nám ukázal, že mu ležíme na srdci.“ Zameral sa na prislúbenia Božského Srdca, ako ich prijala svätá rehoľníčka Margita Mária Alacoque.

Počas slávnostného promočného aktu vo veľkej aule si osemnásť absolventi Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského (RKCMBF UK) prevzali titul magister. Následne sa im prihovril prorektor Univerzity Komenského doc. RNDr. Ján Pekár, PhD., ktorý predsedal promočnému aktu. Zameral sa na dôležitosť duševného rozvoja a jeho prínosu do spoločnosti v čase medzinárodnej ekonomickej krízy. Absolventov teologických štúdií vyzval k svedectvu o tom, že peniaze a zisk nie sú najdôležitejšou hodnotou. „Budete to vy, čo svojou prácou budete vyvažovať činnosť technokratov,“ zamyslel sa prorektor Pekár.

Dekan fakulty doc. ThDr. Marián Šuráb, PhD. absolventom poprial, aby sa v svojom pôsobení stávali „znamením Boha, či už ako kňazi, rehoľníci či laici.“ Dekan Šuráb poďakoval diecéznemu biskupovi Mons. Balážovi za podporu Teologického inštitútu RKCMBF UK v Badíne. Taktiež poďakoval odchádzajúcemu rektorovi a moderátorovi štúdia kňazského seminára Mons. Vojtechovi Nepšinskému za jeho niekoľkoročné pôsobenie.

V šesťročnom odbore katolícka teológia, ktoré je určené kandidátom na kňazstvo, sú Erik Hanzen, Ján Kraus, Michal Kukuča OSB, Peter Ondřík, Jozef Sagan, Ján Strečok, Róbert Dobranský O.Praem a Branislav Donoval OP.

Michal Mária Kukuča OSB vystúpil v mene nových absolventov s príhovorom. Zamyslel sa nad najvnútornejšou túžbou, ktorá je vlastná každému človeku, hľadať a nájsť Boha.

Zuzana Juhaniaková

Vysviacka v bratislavskej Katedrále svätého Martina

V sobotu dňa 12. júna 2010 predpoludním vysvätil bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský v Katedrále svätého Martina piatich diakonov a dvoch kňazov. Diakonmi sa stali bohoslovci Milan Grossman, Tomáš Krampl, Attila Nemes, Peter Pajerský a Lukáš Uváčik; kňazmi sa stali diakoni Cyril Sitár a Martin Šaľarik. V homílii svätiteľ pripomenul službu lásky diakonov a osobitné poslanie kňazov konať v osobe Ježiša Krista a tak sprostredkovať Božiu lásku a odpustenie. Cez neho kňaz duchovne zasahuje do existencie sveta, zasahuje cez prepozdstatnenie chleba a vína na Kristovo telo a krv, zasahuje aj cez rozhršenie pri vysluhovaní sviatosti zmierenia. Dnes teda neslávime ľudské kvality novokňazov, lebo Boh riskuje povolaním krehkého človeka, na ktorom však krása kňazstva nestojí: stojí jedine na Božej vôli a Božej láske. Nech teda novokňazi nesú Kristovo jarmo podľa jeho pokorného srdca a svoje povolanie nech uskutočňujú pod ochranou Božej Matky, Panny Márie.

Jozef Haľko

Dvanásť nových klerikov v Nitre

Nitrianskemu biskupstvu pribudlo dvanásť klerikov. V piatok 11. júna 2010 bolo vysvätených šesť diakonov, absolventov 5. ročníka Kňazského seminára svätého Gorazda v Nitre. Obradu vysviacky predsedal pomocný biskup a generálny vikár Mons. Marián Chovanec. Službu nových diakonov zveril priliehavo, podľa liturgického kalendára, Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

V sobotu 12. júna 2010 vysvätil diecézny biskup Mons. Viliam Judák šiestich ordinandov za kňazov. Išlo o čerstvých magistrów denného štúdia odboru Katolícka teológia, ktorí prešli šesťročnou formáciou v kňazskom seminári. Hlavný celebrant a ich svätiteľ pripomenul, že kňazská vysviacka je vždy veľkým dňom pre diecézu. Rektor Kňazského seminára v Nitre

Pavol Zahatlan zaželel novokňazom každodennú radosť z mimoriadneho vzťahu k Ježišovi Kristovi. Diakonská aj kňazská vysviacka sa konala v katedrále – Bazilike svätého Emeráma na Nitrianskom hrade. **Miroslav Lyko**

Noví kňazi a diakoni Rožňavskej diecézy

V piatok 11. júna 2010, na slávnosť Najsvätejšieho srdca Ježišovho, ktorou sa v Cirkvi oficiálne skončil Rok kňazov, sa v Katedrále Nanebovzatia Panny Márie v Rožňave uskutočnila kňazská a diakonská vysviacka. Tomáš Székely a Ján Zsóka sa stali novokňazmi, a Lukáš Tkáč a Martin Trojan diakonmi, inkardinovanými do Rožňavskej diecézy. Na tejto slávnosti Mons. Vladimír Filo povzbudil novokňazov a diakonov do pastorácie, odovzdal im dekréty na prvé kaplánske miesto a diakonom dekrét na diakonskú prax.

Marek Bartkovský

Diakonská vysviacka v deň Nepoškvrnenej

V deň spomienky na Nepoškvrené Srdce Panny Márie 12. júna 2010 prijali traja kandidáti v katedrálnom chráme Banskobystrickej diecézy z rúk diecézneho biskupa Rudolfa Baláža diakonské svätenie. Biskup im v príhovore poprial do ďalšieho života, aby si zachovali jednoduchosť a obetavosť v službe komunikovania Božieho slova svetu. Úlohou diakonov je hlásanie Božieho slova. Novovysvätený diakon Peter Baláž bude diakonské poslanie vykonávať vo Farnosti Detva, Šimon Stančík vo Zvolene – mesto a Tomáš Štefina v Novej Bani.

„Nehlásajte seba, ale Krista,“ vyzval diakonov i kňazov prítomných v Katedrále sv. Františka Xaverského banskobystrický diecézny biskup Rudolf Baláž. Trom novým diakonom adresoval myšlienku: „budte skromní, aj napriek sväteniu budete krehkí ľudia, je to preto, aby sme pamätali, že svätosť života je Božou zásluhou“. Cirkev svätí kňazov na to, aby bol Kristus známy tomuto svetu, dodal biskup Rudolf. Trom diakonom, ktorí prijali prvý stupeň kňazstva pripomenul, že majú žiť vo vedomí, že patria len Kristovi. Mons. Baláž taktiež vyjadril vďaku všetkým kňazom a diakonom, ktorí v súčasnosti slúžia v Banskobystrickej diecéze.

Traja novovysvätení v závere slávnosti poďakovali biskupovi za osobný príklad kňazského života. Poďakovali Mons. Vojtechovi Nepšinskému, ktorý počas ich štúdií viedol ako rektor diecézny kňazský seminár. Taktiež sa s vďakou obrátili na predstavených a vyučujúcich v seminári a na svojich rodičov.

Zuzana

V Ordinariáte OS a OZ SR ukončenie Roka kňazov

Za účasti vojenských, väzenských, hasičských a policajných kaplánov, dekanov a vikárov celebroidal ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek v nedeľu 13. júna 2010 pontifikálnu sv. omšu v Katedrále sv. Šebastiána v Krasňanoch, počas ktorej bol v Ordinariáte OS a OZ SR ukončený Rok kňazov.

Zároveň si s veriacimi pripomenuli 1. výročie posviacky Katedrály sv. Šebastiána, ktorá je od roku 2009 diecéznym katedrálom Mons. Rábek zvolil omšový formulár zo sviatku Najsvätejšieho srdca Ježišovho, keďže oficiálny koniec Roka kňazov sa uskutočnil v Ríme práve v tento deň. Ordinár vo svojej homílii zdôraznil svojim kaplánom hodnotu kňazstva ako Božieho daru, ktorý nemožno považovať za zamestnanie. Vyzval ich, aby nachádzali vo svojom dôsledne žitom kňazstve radosť podobnú radosť, akú má Dobrý pastier z každej zachránenej ovce. Ako príklad kňazstva im ponúkol bl. Jerzyho Popieluszkę a jeho obetavý kňazský život a starostlivosť o ľudí. V závere slávnosti odovzdal ordinár každému svojmu kaplánovi v uniforme medailu sv. Jána Máriu Vianneya, ktorú im priniesol z púte Ordinariátu do Arsu, aby im pripomínala príklad arského farára – patróna kňazov.

Súčasne zverejnil dekrét, ktorým za nového správcu Katedrály sv. Šebastiána vymenoval policajného kaplána zo Strednej odbornej školy Policajného zboru npor. ThLic. Milana Ferenčíka. Zároveň vyslovil slová vďaka dovtedajšiemu správcovi, ktorým bol policajný vikár pplk. Mons. ThDr. František Bartoš, Phd. Slávnostnú bohoslužbu svojim spevom sprevádzal Zbor slovenských učiteľov, ktorý po jej skončení predviedol prítomným veriacim zborový koncert. Kňazi Ordinariátu sa spolu s veriacimi napokon stretli v priestoroch pastoračného centra aj na malom hodovom pohostení.

Tibor Ujlacký

20 rokov spišského seminára

V sobotu 12. júna 2010 si v Spišskej Kapitule pripomenuli 20 rokov od obnovenia Kňazského seminára v Spišskej Kapitule, ktorý od počiatku dostal patróna v osobe Božieho sluhu biskupa Jána Vojsaša. Slávnostnú svätú omšu v Katedrále sv. Martina o 9,00 hod. celebroidal Mons. Alojz Tkáč, emeritný arcibiskup a terajší apoštolský administrátor, spolu s ním koncebroidali Mons. František Tondra, spišský diecézny biskup, spišskí pomocní biskupi, jassovský emeritný opát a kňazi – absolventi spišského seminára. Pri tejto slávnosti odovzdali spišskému

semináru sestry sv. Kríža, na prosby seminaristov a predstavených, vzácnu relikviu blahoslavenej sestry Zdenky. Po svätej omši sa konala promócia absolventov magisterského štúdia.

V roku 1950 boli všetky diecézne kňazské semináre zrušené. Jediným seminárom pre bohoslovcov sa stal Kňazský seminár sv. Cyrila a Metoda v Bratislave. V budove prvého spišského seminára bola spočiatku zriadená vojenská hudobná škola a neskôr škola Verejnej bezpečnosti. Budova najstaršieho učiteľského ústavu v Uhorsku bola zmenená na ústredný archív štátnej bezpečnosti. Obe budovy sa v roku 1990 podarilo získať pre znovuoobnovenie spišského kňazského seminára. Počas neuveriteľného jeden a pol roka sa zničené budovy, vďaka úsiliu diecézneho biskupa Mons. Františka Tondru a dobrovoľníkov zo Spišskej, Košickej a Rožňavskej diecézy, na jeseň roku 1991 podarilo otvoriť nový akademický rok 1991/1992 pre bohoslovcov zo všetkých troch spomínaných diecéz. Prvým rektorom obnoveného seminára sa stal Mons. Jozef Jarab a vicerektorom Mons. Štefan Sečka, terajší spišský pomocný biskup. Keď spišský seminár dosiahol najvyšší počet bohoslovcov (okolo 360), po veľkých rekonštrukciách na žiadosť košického arcibiskupa Mons. Alojza Tkáča bol obnovený aj košický seminár sv. Karola Boromejského. Poslední košickí bohoslovci skončili svoje štúdium v akademickom roku 1998/1999.

V tomto čase v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojsaša v Spišskej Kapitule – Spišskom Podhradí študujú a na kňazstvo sa pripravujú už len seminaristi pre Spišskú a Rožňavskú diecézu. Spišský seminár v období po prevrate zriadil vlastné vydavateľstvo s bohatou publikačnou činnosťou. Veľké úspechy zožal aj zbor Schola cantorum, ktorý vystupoval na viacerých koncertoch doma i v zahraničí. Ďalej seminaristi spolu s predstavenými organizujú, za pomoci Nadácie kňazského seminára, letné miništrantské tábory. Každoročne bývajú dva turnusy, ktoré sa konajú počas letných prázdnin. Miništranti bývajú v priestoroch seminára a majú „špeciálny program“. Pred pár rokmi sa rozbehla aj pastoračná aktivita v rómskej osade - Dobrá Vôľa. Bohoslovci tu prichádzajú pomáhať farárovi a kaplánovi pri katechizovaní detí, ktoré sa pripravujú na prvé sväté prijímanie. Jedna z ďalších aktivít seminaristov je aj starostlivosť o katechizovanie postihnutých starších ľudí.

Za roky 1991 – 2010, teda 20 formačných rokov, pripravil spišský seminár pre kňazskú službu 519 nových kňazov, ktorí slúžia Božiemu ľudu v Košickej arcidiecéze, spišskom i rožňavskom biskupstve, ale aj na misiách a na iných miestach. V tomto akademickom roku 2009/2010 sa v seminári pripravovalo na kňazskú službu 8 diakonov a 50 bohoslovcov.

Marek Bartkovský

Úmrtie: Kňaz Jozef Martinkovič

14. júna 2010 v ranných hodinách po dlhej chorobe zomrel vo veku 83 rokov a v 55. roku kňazstva dôstojný pán ThDr. Jozef Martinkovič. Narodil sa 21. marca 1927 v Bohdanovciach nad Trnavou, za kňaza bol vysvätený dňa 4. júla 1954 v Ríme. Štúdiá začal na Slovensku, po emigrácii do Talianska prijal kňazskú vysviacku v Ríme. Pôsobil ako kaplán v Cesio Maggiore (Taliansko), neskôr Palmerton (USA), Lansford (USA), Allentown (USA), bol správcom farnosti McAdoo (USA) až do roku 2003, keď sa vrátil na Slovensko do Trnavy.

Pohrebná sv. omša sa konala v piatok 18. júna 2010 v kostole sv. Petra a Pavla v Bohdanovciach nad Trnavou. Pohrebné obrady vysluhoval Mons. Ján Orosch, pomocný biskup a generálny vikár Trnavskej arcidiecézy.

STABÚ

20. výročie farnosti Belá nad Cirochou

V týchto dňoch si Farnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Belej nad Cirochou pripomenula 20 rokov od jej zriadenia. Pri slávení vďakyvzdania Bohu za milosť tvoríť farskú rodinu a za dar kňazských povolání z tejto farnosti v závere Roka kňazov, 10. júna, sa stretli veriaci spolu s Mons. Stanislavom Stolárikom, pomocným košickým biskupom, a 30 kňazmi – rodákmi i tu pôsobiaci.

Celebrantom a kazateľom sv. omše v deň slávnosti Najsvätejšieho Srdca Ježišovho bol jasovský opát Ambróz Martin Štrbák, O. Praem. Vrcholom slávnostného trojdňa bola odpustová sv. omša v nedeľu 13. júna, ktorú celebroval Ivan Šulík, šéfredaktor Katolíckych novín. Veriacich povzbudil k životu v pravde a láske.

František Barna

Charita zriadila v Bratislave sklad „solidarity“ na pomoc rodinám postihnutým povodňami

Slovenská katolícka charita (Caritas Slovensko) zriadila v Bratislave dočasný sklad solidarity na pomoc rodinám v núdzi do ktorého budú môcť ľudia, ale aj firmy darovať užitočné veci pre domácnosti postihnuté povodňami. „S touto myšlienkou sme prišli po tom, čo nás veľké

množstvo ľudí, ale ja firmám začalo oslovovať s ponukou darovania vecí do domácnosti pre ľudí, ktorých postihli povodne. Rozhodli sme sa zbierať aj materiálnu pomoc, ktorú budeme distribuovať do postihnutých obcí“, hovorí Radovan Gumulák, generálny sekretár Caritas.

Dočasný sklad solidarity sa nachádza v priestoroch nocľahárne sv. Vincenta DePaul na Ivánskej ceste 32. Ľudia môžu darovať veci dennej potreby, čistiace prostriedky, domáce spotrebiče (sporáky, pračky, chladničky a pod) a bytové zariadenie. „Ozvali sa nám už prví firemní darcovia, ponúkli nám čistiace prostriedky, obuv a dokonca z jedného luxusného hotela v Bratislave (Carlton) chcú darovať viac ako 300 kusov posteľnej bielizne a paplónov“, hovoria pracovníci charity.

Sklad solidarity by sa mal z Ivánskej cesty v priebehu niekoľkých týždňov presunúť do nových priestorov v Petržalke, ktoré na tento účel poskytol Magistrát hl. mesta SR Bratislavy. „Vážime si, že ľudia sú solidárni a chcú pomáhať aj týmto spôsobom. Mnohí ľudia prišli pri povodniach o všetko. Vďaka skladu solidarity môžeme spojiť ľudí, ktorí chcú darovať s ľuďmi, ktorí sú v núdzi a potrebujú pomoc“, hovorí Radovan Gumulák. Pre darcov, ktorí chcú pomôcť darovaním vecí do domácnosti nájdú viac informácií na stránke www.charita.sk, alebo www.mladacharita.sk

Slovenská katolícka charita organizuje na pomoc ľuďom postihnutým povodňami aj verejnú zbierku. Podporiť ju môžete aj zaslaním SMS v tvare DMS POVODNE (dms medzera povodne) na číslo 877. Toto číslo je platné v sieťach všetkých mobilných operátorov. Cena darcovskej SMS je 1 euro. Kedykoľvek je možné prispieť aj na účet Slovenskej katolíckej charity 4008058424/7500 v ČSOB, variabilný symbol 170.

Radovan Gumulák

Relikvia blahoslavenej Zdenky už aj v spišskom seminári

V sobotu 12. júna 2010 v Spišskej Kapitule si pripomenuli 20 rokov od obnovenia Kňazského seminára. Na slávnostnej svätej omši v Katedrále sv. Martina o 9,00 hod., ktorú celebroval Mons. Alojz Tkáč, emeritný arcibiskup, odovzdali spišskému semináru sestry sv. Kríža, na prosby seminaristov a predstavených, vzácnu relikviu prvej blahoslavenej Slovenky.

Akt uloženia relikvií blahoslavenej Zdenky v seminárskej Kaplnke sv. Jána Nepomuckého, kňaza a mučeníka, uskutočnil Mons. František Tondra, spišský diecézny biskup. Seminaristov povzbudil k tomu, aby si vzali za patrónku blahoslavenú Zdenku, ktorá neváhala sa obetovať za kňazov.

Marek Bartkovský

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Danka JACEČKOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,

Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk